

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2014. február 12. *

„Dömping — A Kínából és Tajvanból származó, rozsdamentes acélból készült rögzítőelemek behozatala — A megfizetett vámok visszatérítése iránti kérelem — Az 1225/2009/EK rendelet 11. cikke (8) bekezdésének második albekezdése — Jobbiztonság”

A T-81/12. sz. ügyben,

a **Beco Metallteile-Handels GmbH** (székhelye: Spaichingen [Németország], képviseli: T. Pfeiffer ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: H. van Vliet és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a Kínai Népköztársaságból és Tajvanból származó, rozsdamentes acélból készült rögzítőelemek után fizetett dömpingellenes vámok visszatérítése iránti kérelemmel kapcsolatos a 2011. december 13-i C (2011) 9112 végleges bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: N. J. Forwood elnök, F. Dehousse és J. Schwarcz (előadó) bírák,

hivatalvezető: K. Andová tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. június 5-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes, a Beco Metallteile-Handels GmbH, 2000. szeptember 8. és 2003. május 5. között Németországba importált rozsdamentes acélból készült rögzítőelemeket, amelyeket a Hauptzollamt Karlsruhe (karlsruhei fővámhivatal [Németország], a továbbiakban: Hauptzollamt) Kínából és Tajvanból származónak minősített.

* Az eljárás nyelve: német.

- 2 A Kínai Népköztársaságból, Indiából, a Koreai Köztársaságból, és Malajziából, Tajvanból és Thaiföldről származó, rozsdamentes acélból készült rögzítőelemek és részeik behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1998. február 16-i 393/98/EK tanácsi rendelet (HL L 50., 1. o.) értelmében a Hauptzollamt 2005. augusztus 17-én adómegállapító határozatot bocsátott ki, melyben arról tájékoztatta a felperest, hogy a fenti behozatalokra kirótt dömpingellenes vám címén 815 754,32 euró megfizetésére köteles (a továbbiakban: a 2005. évi adómegállapító határozat).
- 3 2005. augusztus 22-én a felperes keresetet nyújtott be a 2005. évi adómegállapító határozat ellen a Hauptzollamthoz, és kérte, hogy a Hauptzollamt az említett vélemény végrehajtását függesse fel.
- 4 2005. szeptember 2-i határozatában a Hauptzollamt felfüggesztette a 2005. évi adómegállapító határozat végrehajtását az érdemi határozatra várva.
- 5 2010. április 14-i helyesbítő határozatában (a továbbiakban: a 2010. évi első helyesbítő adómegállapító határozat), a Hauptzollamt a felperes által megfizetendő dömpingellenes vám összegét 633 475,99 euróra csökkentette, és ennek megfizetésére legkésőbb 2010. április 30-ig szabott határidőt. E helyesbítő adómegállapító határozat a jelen kereset benyújtásának időpontjában a Finanzgericht Baden-Württemberg (a baden-württembergi adóügyi bíróság, Németország) előtti fellebbezés tárgyát képezte.
- 6 2010. április 19-én a felperes az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet 11. cikkének (8) bekezdése alapján (HL L 343., 51. o., helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o., a továbbiakban: alaprendelet) a 2005. évi adómegállapító határozatban megállapított dömpingellenes vámok – azaz 815 754,32 euró – visszatérítése iránti kérelmet nyújtott be. A Törvényszék által feltett egyik kérdésre válaszul a felperes – anélkül hogy azt az Európai Bizottság vitatta volna – kifejtette azon okokat, melyek alapján a visszatérítés iránti kérelem a 2005. évi adómegállapító határozatban megjelölt összegre vonatkozott, és nem a 2010. évi első helyesbítő határozatban megjelöltre. Mivel ez utóbbi határozatot csupán 2010. április 19-én kapta kézhez a felperes ügyvédje, azt nem vették figyelembe az említett – és ugyanazon a napon elküldött – visszatérítés iránti kérelemben, mivel a felperes ügyvédje arról nem szerezhetett tudomást e küldést megelőzően.
- 7 A felperes a visszatérítés iránti kérelmében úgy érvel, hogy a 2005. évi adómegállapító határozat alapjául szolgáló dömpingkülönbözöt megszünt, sőt az alkalmazott dömpingellenes vám szintje alatti szintre csökkent. Mivel úgy vélte, hogy az ilyen visszatérítés iránti kérelem feltételezi, hogy a szóban forgó dömpingellenes vám már meg legyen fizetve, a felperes a dömpingellenes vámok visszatérítéséről szóló bizottsági közlemény 6. lábjegyzetére alapozva (HL 2002. C 127., 10. o., a továbbiakban: értelmező közlemény) a vizsgálat felfüggesztését is kérte az említett vámok végleges megállapításáig.
- 8 2010. április 28-án a Hauptzollamt meghozta második helyesbítő határozatát (a továbbiakban: a 2010. évi második helyesbítő határozat), melyben utólag 101 356, 15 eurót követel a felperestől az importot terhelő forgalmi adó címén, azon az alapon, hogy az téves mentesítés tárgyát képezte.
- 9 2010. április 30-án és május 14-én a felperes megfizette a 633 475,99 euró összeget a 2010. évi első helyesbítő adómegállapító határozat végrehajtásaként, valamint a 101 356, 15 euró összeget a 2010. évi második helyesbítő határozat végrehajtásaként.
- 10 2010. november 15-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a felperest, hogy a szóban forgó visszatérítés iránti kérelmet az alaprendelet 11. cikkének (8) bekezdésére és az értelmező közleményre tekintettel elfogadhatatlannak kell tekinteni.
- 11 2010. december 15-i levelében a felperes azzal válaszolt, hogy az értelmező közlemény 2.1 pontjának alkalmazásában a dömpingellenes vám visszatérítése iránti kérelem benyújtásának határideje mindaddig nem folyik, amíg az említett vámok nincsenek megfizetve. A felperes szerint az értelmező

- közlemény 2.1 pontjához tartozó 6. lábjegyzetre tekintettel benyújthatta volna a dömpingellenes vám megfizetését megelőzően is a visszatérítés iránti kérelmét, azonban erre nem volt köteles. Amennyiben a szóban forgó dömpingellenes vámot csupán 2010. április 30-án fizette meg, a szóban forgó visszatérítés iránti kérelmet a jogszabályban előírt hat hónapos határidőn belül benyújtottnak, és következésképpen elfogadhatónak kell tekinteni.
- 12 2011. augusztus 2-i levelében a Bizottság tájékoztatta a felperest azon alapvető tényekről és megfontolásokról, melyek alapján a szóban forgó visszatérítés iránti kérelmet el kell utasítani.
- 13 2011. szeptember 15-i válaszában a felperes fenntartotta az értelmező közleményre vonatkozó a fenti 11. pontban összefoglalt értelmezését. Azt is kiemelte, hogy a szóban forgó visszatérítés iránti kérelem elutasításával a Bizottság nem jóhiszeműen jár el, és megsérti a jogbiztonság elvét, valamint az értelmező közlemény szövegéből eredő jogos elvárásokat.
- 14 A Kínai Népköztársaságból és Tajvanból származó, rozsdamentes acélból készült rögzítőelemek után fizetett dömpingellenes vámok visszatérítése iránti kérelemre vonatkozó 2011. december 13-i C(2011) 9112 végleges határozatában (a továbbiakban: megtámadott határozat), a Bizottság elutasította a szóban forgó visszatérítés iránti kérelmet.
- 15 A megtámadott határozat (5) preambulumbekzdésében a Bizottság kifejtette, hogy a szóban forgó visszatérítés iránti kérelem hat hónapos benyújtási határideje a dömpingellenes vám összege megállapításának napjától számítandó, azaz 2005. augusztus 17-től. A Bizottság szerint az említett határidő 2006. február 17-én lejárt. Mivel az említett visszatérítés iránti kérelmet a felperes csupán 2010. április 19-én nyújtotta be, nyilvánvaló elfogadhatatlanságából adódóan érdemben nem is lehetett vele foglalkozni.
- 16 A felperes által a közigazgatási eljárás során előadott érvelés elutasítása végett a Bizottság mindenekelőtt a megtámadott határozat (8), (9) és (15) preambulumbekzdésében megjegyzi, hogy az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének második bekezdése vonatkozik kifejezetten a visszatérítés iránti kérelem benyújtásának határidejével. A Bizottság szerint e rendelkezés azt írja elő, hogy a fizetendő dömpingellenes vám összege jogszerű megállapításának időpontjától, vagyis 2005. augusztus 17-től, és nem a vám megfizetésének időpontjától kell a visszatérítés iránti kérelem benyújtásának határidejét számítani. Azon körülmény, hogy a Hauptzollamt felfüggesztette a 2005. évi adómegállapító határozat végrehajtását, semmit sem változtat e következtetésen.
- 17 Ezt követően a megtámadott határozat (10), (11) és (15) preambulumbekzdésében a Bizottság megjegyezte, hogy az értelmező közlemény 2.1 pontja b) alpontjának szövegét teljességében kell olvasni, ami azt jelenti, hogy figyelembe kell venni mind e rendelkezés szövegét, mind a hozzá tartozó 6. lábjegyzetet. Ez utóbbiban a Bizottság kifejti, hogy amennyiben egy importőr vitatja az ügyletével kapcsolatban megállapított dömpingellenes vámot, hat hónapon belül be kell nyújtania, ha kívánja, a dömpingellenes vám visszatérítése iránti kérelmet, valamint egy az iránti kérelmet, hogy a bizottsági vizsgálatot függeszék fel addig, míg fény derül e vám kivethetőségének kérdésére. Az említett lábjegyzetben használt „kell” és „ha kívánja” kifejezések azon tényre utalnak, hogy egy importőr eldöntheti, hogy benyújt-e ilyen kérelmet, vagy sem, az alaprendelet 11. cikkének (8) bekezdésében előírt hat hónapos határidőn belül, ugyanakkor nem jelenti azt, hogy az importőr érvényesen kérhet még visszatérítést e határidő lejártát követően. A megtámadott határozat 15. pontjában a Bizottság kiemelte, hogy az értelmező közlemény 3.1.3 pontja megerősíti ezen álláspontot, kifejtve, hogy a hat hónapos határidőt tiszteletben kell tartani akkor is, ha a szóban forgó vámokat kivető rendelet alkalmazását a nemzeti bíróságok vagy közigazgatási hatóságok előtt vitatják.
- 18 Következésképpen a Bizottság a megtámadott határozat (17) preambulumbekzdésében megállapította, hogy az értelmező közlemény nem áll ellentétben az alaprendelet 11. cikkének (8) bekezdésével, és nem keletkeztethet jogos elvárásokat abban az esetben, ha a vámokat nem fizették meg.

- 19 A megtámadott határozat (16) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapítja továbbá, hogy a felperes magatartása ellentmondásosnak tűnik azon felhozott érvet illetően, mely szerint a dömpingellenes vám visszatérítése iránti kérelem csak akkor fogadható el, ha az említett vámokat megfizették, ugyanis a felperes 2010. április 19-én terjesztette elő a visszatérítés iránti kérelmét, míg a szóban forgó dömpingellenes vámokat csak 2010. április 30-án fizette meg.
- 20 Végül a felperes által annak alátámasztására hivatkozott különböző ítéleteket illetően, hogy a visszatérítés iránti kérelmének elutasításával a Bizottság nem jóhiszeműen járt el, és megsértette a jogbiztonság elvét, valamint az értelmező közlemény szövegéből eredő jogos elvárásokat, a Bizottság a megtámadott határozat 19–21. pontjában úgy találta, hogy az említett ítéletek nem támasztják alá a felperes kérelmét.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 21 A Törvényszék Hivatalához 2012. február 15-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 22 A pervezető intézkedések keretében a Törvényszék (második tanács) felhívta a feleket, hogy egyes iratokat nyújtsanak be, és válaszoljanak egyes kérdésekre. A felek e kéréseknek az előírt határidőn belül eleget tettek.
- 23 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (második tanács) a szóbeli szakasz megindításáról döntött.
- 24 A felek nem nyújtottak be észrevételt a tárgyalásra készített jelentéssel kapcsolatban.
- 25 A Törvényszék a 2013. június 5-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli érvelését és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikat.
- 26 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 27 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 28 Keresete alátámasztására a felperes lényegében két jogalapra hivatkozik. Az első jogalap az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének és az értelmező véleménynek a megsértésén alapul. A második jogalap a bizalomvédelem, a jóhiszeműség és a jogbiztonság elvének megsértésén alapul.

Az első, az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének és az értelmező véleménynek a megsértésére alapított jogalapról

- 29 Az első jogalap két részből áll. Az első rész az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének megsértésén, a második rész pedig az értelmező véleménynek a megsértésén alapul.

Az első, az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének megsértésére alapított részről

- 30 A felperes – az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének első albekezdésére hivatkozva, mely szerint „az importőr a beszedett vámok visszatérítését kérheti, ha bizonyítható, hogy a vám megfizetésének alapjául szolgáló dömpingkülönbözlet megszűnt vagy olyan szintre csökkent, amely az érvényben lévő vám szintje alatt van” – úgy véli, hogy e visszatérítés iránti kérelem csak a szóban forgó dömpingellenes vámok megfizetését követően fogadható el.
- 31 A Bizottság ellenben úgy véli, hogy az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének első albekezdése csak annak anyagi feltételeit írja elő, amikor egy érdekelt importőr által megfizetett dömpingellenes vám visszatéríthető, és csupán e bekezdés második albekezdése ír elő az eljárásra vonatkozóan különös szabályokat.
- 32 A Bizottság szerint egyébként a Közösségi Vámkodek létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o., magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Közösségi Vámkodek), 221. cikke (1) bekezdésének értelmében a dömpingellenes vám összege jogszerűen lett megállapítva a vámtartozásról szóló értesítéssel, mivel az adós ebben az időpontban szerzett róla tudomást. Semmilyen rendszerszerű ok nem teszi szükségessé, hogy kivárják a megsemmisítés iránti kereset nemzeti szintű eredményét, és csak azt követően nyújtsák be a visszatérítés iránti kérelmet az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének értelmében, amennyiben nem a nemzeti hatóságok, hanem kizárólag a Bizottság állapíthatja meg a szóban forgó importőr egyedi esetében a dömpingellenes vám megállapítása alapjául szolgáló dömpingkülönbözlet csökkentését vagy megszüntetését.
- 33 E tekintetben, míg az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének első albekezdése úgy rendelkezik, hogy, „[a] (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, az importőr a beszedett vámok visszatérítését kérheti, ha bizonyítható, hogy a vám megfizetésének alapjául szolgáló dömpingkülönbözlet megszűnt vagy olyan szintre csökkent, amely az érvényben levő vám szintje alatt van”, a „beszedett vámok” és a „vám megfizetése” kifejezések, melyek e rendelkezésben szerepelnek, kizárólag azt határozzák meg, hogy a visszatérítés tárgya csak már megfizetett összeg lehet. E rendelkezés ekképpen csupán a visszatérítés elvét és anyagi feltételeit határozza meg.
- 34 A követendő eljárást illetően az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének második albekezdése a releváns rendelkezés. E rendelkezés szövege a „kivetendő” dömpingellenes vámokra hivatkozik. Nem tartalmaz tehát az említett vámok megfizetéséhez kapcsolódó feltételt a visszatérítés iránti kérelem elfogadhatóságát illetően.
- 35 Következésképpen az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének második albekezdésében előírt hat hónapos határidő kezdő időpontja egyáltalán nincs a dömpingellenes vám előzetes megfizetésének feltételéhez kötve.
- 36 Ugyanakkor a Törvényszék által feltett kérdésre válaszolva a felperes előadta, hogy az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének harmadik albekezdése közvetett hatást gyakorol az ugyanezen bekezdés második albekezdésében előírt határidő kezdő időpontjának meghatározására.
- 37 Az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének harmadik albekezdése szerint a „visszatérítési kérelem csak akkor tekinthető bizonyítékokkal kellően alátámasztottnak, ha pontos információkat tartalmaz a dömpingellenes vámok visszaigényelt összegére vonatkozóan, és ha az ezen összeg kiszámításával és kifizetésével kapcsolatos összes vámkormányt csatolják”, és a „kérelemnek bizonyítékot kell tartalmaznia továbbá, egy reprezentatív időszakra nézve, a rendes értékekről és az Unióra irányuló exportárakról azon exportőr vagy gyártó vonatkozásában, amelyre a vámot alkalmazni kell”, illetve „[a]bban az esetben, ha az importőr nem áll üzleti kapcsolatban az érintett exportőrrel vagy gyártóval, és ilyen információ nem áll azonnal rendelkezésre, illetve ha az exportőr vagy a gyártó nem hajlandó azt az importőr rendelkezésére bocsátani, a kérelemnek az exportőr vagy a gyártó arról szóló nyilatkozatát

kell tartalmaznia, hogy a jelen cikkben meghatározottak szerint a dömpingkülönbözlet csökkent vagy megszűnt, és hogy az azt alátámasztó vonatkozó bizonyítékokat ismertetni fogja a Bizottsággal”, és végül hogy „[h]a az exportőr vagy a gyártó ezeket a bizonyítékokat ésszerű időn belül nem nyújtja be, a kérelmet el kell utasítani”.

- 38 A felperes úgy érvel, hogy amennyiben az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének harmadik albekezdése úgy rendelkezik az első mondatában, hogy a visszatérítési kérelem akkor tekinthető „bizonyítékokkal kellően alátámasztottnak”, ha a szóban forgó dömpingellenes vámok összegének kiszámításával és megfizetésével kapcsolatos összes vámkormányt csatolják, az említett megfizetés tehát a visszatérítés iránti kérelem elfogadhatóságának feltétele.
- 39 E tekintetben – amint arra a Bizottság is hivatkozik – az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének harmadik albekezdése kizárólag az ugyanezen rendelet 11. cikke (8) bekezdése negyedik albekezdésének második mondatában meghatározott határidő kezdő időpontjának megállapítására gyakorol hatást, e mondat ugyanis úgy szól, hogy „[a] [dömpingellenes] vámokat rendszerint 12 hónapon belül kell visszatéríteni [helyesen: a dömpingellenes vámok visszatérítésével kapcsolatos határozatot tizenkét hónapon belül kell meghozni], és semmilyen körülmények között nem telhet el [18] hónapnál több attól az időponttól, amikor a dömpingellenes vámmal sújtott termék importőre a bizonyítékokkal megfelelően alátámasztott visszatérítési kérelmet benyújtotta”.
- 40 Ráadásul az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdése második albekezdésének szövegezésében semmi sem enged arra következtetni, hogy a visszatérítés iránti kérelmeknek ugyanezen bekezdés harmadik albekezdése szerint a benyújtásuk pillanatától bizonyítékokkal kellően alátámasztottnak kell lenniük. E kérelmeket fokozatosan ki lehet egészíteni az eljárás során. Ellenkező esetben ugyanis a jogalkotó a 11. cikk (8) bekezdése negyedik albekezdésének második mondatában azt jegyezte volna meg, hogy az említett 12, illetve 18 hónapos határidő a visszatérítés iránti kérelem benyújtásától fut, és nem azon időponttól, amikor e kérelmet „bizonyítékokkal megfelelően alátámaszt[ják]”.
- 41 Következésképpen az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének harmadik albekezdésére alapított érvelés nem érvénytelenítheti a fenti 34. és 35. pontban tett következtetéseket.
- 42 Válaszában a felperes akképpen érvel továbbá, hogy ahhoz, hogy a dömpingellenes vámokat jogszerűen megállapítottak lehessen tekinteni, az szükséges, hogy az összegük megfelelően legyen megállapítva. Márpedig amennyiben a 2010. évi első helyesbítő adómegállapító határozat jelentősen csökkentette a fizetendő dömpingellenes vámok összegét, nem lehet úgy tekinteni, hogy a kivetendő végleges dömpingellenes vám összegét „jogszerűen” állapította meg a 2005. évi adómegállapító határozat. A visszatérítés iránti kérelmét tehát nem lehet késedelmesnek tekinteni.
- 43 A jelen esetben elegendő megállapítani, hogy – ahogyan arra a Bizottság helyesen utalt –, a szóban forgó érvelés a 2010. évi első helyesbítő adómegállapító határozat nemzeti hatóságok általi elfogadásán alapul, amelyről a Bizottságnak nem volt tudomása a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában.
- 44 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egy megtámadott aktus jogszerűségét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell mérlegelni (a Bíróság 15/76. és 16/76. sz., Franciaország kontra Bizottság egyesített ügyekben 1979. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 1979., 321. o.] 7. pontja, a 114/83. sz., Sociétés d’initiatives et de coopération agricoles és Sociétés interprofessionnelles des producteurs et expéditeurs de fruits, légumes, bulbes et fleurs d’Ille-et-Vilaine kontra Bizottság ügyben 1984. július 5-én hozott ítéletének [EBHT 1984., 2589. o.] 22. pontja; a Törvényszék T-79/95. és T-80/95. sz., SNCF és British Railways kontra Bizottság egyesített ügyekben 1996. október 22-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-1491. o.] 48. pontja, valamint a T-46/09. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 2013. január 22-én hozott ítélet 149. pontja). Így különösen a Bizottság által végzett átfogó mérlegelést kizárólag a mérlegelés

során a Bizottság rendelkezésére álló információk függvényében kell vizsgálni (a Törvényszék T-111/01. sz. és T-133/01. sz., Saxonia Edelmetalle és ZEMAG kontra Bizottság egyesített ügyekben 2005. május 11-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1579. o.] 67. pontja).

- 45 Ugyanakkor a felperes lényegében úgy érvel, hogy az első helyesbítő adómegállapító határozat közigazgatási eljárás során történő benyújtásának vagy említésének hiánya a Bizottság gondatlanságának tudható be. A felperes azzal érvel, hogy az értelmező közlemény 3.2.1 pontjának b) alpontjában leírtak ellenére a Bizottság nem kért tőle más információkat, különösen nem a megfizetett dömpingellenes vámok kiszámításának alapját és pontos összegét illetően.
- 46 Noha az értelmező közlemény 3.2.1 pontja úgy szól, hogy a Bizottság tájékoztatja a felperest arról, hogy mely információkat kell átadnia, ésszerű határidőt állapítva meg a kért bizonyítékok benyújtására, és ezen információk között szerepelnek a vámokmányok, melyek meghatározzák az importügyleteket, melyek tekintetében a visszatérítést kérik, kifejtve többek között a kivetendő vámok megállapításának alapjául szolgáló elemeket, valamint a megfizetett dömpingellenes vám pontos összegét, a Bizottság helyesen állítja, hogy nem köteles hivatalból és feltételezések alapján vizsgálni, hogy milyen bizonyítékokat bocsáthattak volna a rendelkezésére, ugyanis e rendelkezés csak úgy értelmezhető, hogy kötelezi a Bizottságot arra, hogy közölje a felperessel azon információ- vagy dokumentumtípusokat és -kategóriákat, amelyeket be kell nyújtania ahhoz, hogy a Bizottság el tudja bírálni a visszatérítés iránti kérelmét.
- 47 Következésképpen nem helytálló a felperes azon érvelése, mely szerint a kivetendő végleges dömpingellenes vámokat a 2005. évi adómegállapító határozat nem állapította meg „jogszerűen”.
- 48 Az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének megsértésére alapított kifogást tehát el kell utasítani.

A második, az értelmező közlemény megsértésére alapított kifogásról

- 49 A felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat sérti az értelmező közlemény 1. pontját, 2.1. pontjának b) alpontját, és az ahhoz tartozó 6. lábjegyzetet, valamint a 2.2. pontjának a) alpontját.
- 50 E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az olyan értelmező jogi aktus, mint az értelmező közlemény, mely a preambuluma szerint az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdése alkalmazására vonatkozó iránymutatásokat határozza meg, nem vonhatja maga után a rendeletben szereplő kötelező erejű szabályok módosítását (a Bíróság C-266/90. sz. Soba-ügyben 1992. január 28-án hozott ítéletének [EBHT 1992., I-287. o.] 19. pontja és a Törvényszék T-9/92. sz., Peugeot kontra Bizottság ügyben 1993. április 22-én hozott ítéletének [EBHT 1993., II-493. o.] 44. pontja).
- 51 Az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik ugyanis, hogy jöllehet a Bizottság kötve van az általa elfogadott keretszabályokhoz és közleményekhez, ez kizárólag annyiban van így, amennyiben ezen aktusok nem térnek el a magasabb rendű normáktól (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-464/09. P. sz., Holland Malt kontra Bizottság ügyben 2010. december 2-án hozott ítéletének [EBHT 2010., I-12443. o.], 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 52 Így egy magasabb rendű normával való átfedés és összeegyeztethetlenség esetén az értelmező aktusnak kell háttérbe szorulnia (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-110/03. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2005. április 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-2801. o.] 33. pontját).

53 Következésképpen az értelmező közlemény bizonyos rendelkezéseinek a megtámadott határozat általi esetleges be nem tartása nem érinti az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdése Bizottság általi alkalmazásának helyes mivoltát, ami a megtámadott határozat jogi alapja. Amennyiben ezen érvekkel a felperes a jogbiztonság elvének megsértésére hivatkozik, ezek összemosódnak a második jogalapja keretében kifejtett érvekkel, és ennél fogva a lenti 55. és azt követő pontokban kerülnek elemzésre.

54 Következésképpen a második kifogást, és ily módon az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A második, a bizalomvédelem, a jóhiszeműség és a jogbiztonság elvének megsértésére alapított jogalapról

55 A Törvényszék úgy ítéli meg, hogy először a jogbiztonság elvének megsértésére alapított kifogást kell megvizsgálni.

56 A felperes kiemeli, hogy a jogbiztonság elve megköveteli, hogy a szabályozás egyértelmű és pontos legyen, lehetővé téve azt, hogy a jogalanyok egyértelműen megismerjék jogukat és kötelezettségeiket. Márpedig lényegében ha az értelmező közlemény 1. pontja, 2.1. pontjának b) alpontja és 2.2. pontjának a) alpontja „a megfizetett dömpingellenes vámokra” hivatkozik, „azon ügyletekre, melyek tekintetében a dömpingellenes vámot teljes egészében megfizették”, és „mindazon importőrökre, akik igazolni tudják, hogy az adott behozatalok vonatkozásában közvetlenül vagy közvetve dömpingellenes vámot fizettek”, az említett jogelv megtiltja a felperes visszatérítés iránti kérelmének azon az alapon történő elutasítását, hogy azt még a dömpingellenes vám megfizetését megelőzően kellett volna benyújtania.

57 Hasonlóképpen, az értelmező közleményhez csatolt visszatérítés iránti kérelemmintá szerint a benyújtandó „minimális kötelező adatok” között szerepel a nyilatkozat arról, hogy teljes egészében megfizették azon dömpingellenes vámot, melynek visszatérítését kérik.

58 Egyébiránt az értelmező közlemény 2.1. pontjának b) alpontjához tartozó 6. lábjegyzet kifejti, hogy „[a]mennyiben egy importőr vitatja az ügyletére vagy ügyleteire kivetett dömpingellenes vám alkalmazását (függetlenül attól, hogy e kereset felfüggeszti-e e vámok megfizetését), vagy ha a nemzeti hatóságok elfogadják egy biztosíték meglétét vagy letétbehelyezését, az esetleges dömpingellenes vámtartozás fedezésére az importőrnek (ha kívánja) a dömpingellenes vám visszatérítése iránti kérelmet kell benyújtania hat hónapon belül, valamint a bizottsági vizsgálat addig történő felfüggesztése iránti kérelmet is be kell nyújtania, míg fény derül e vám kivethetőségének kérdésére”. Az e lábjegyzetben használt „kell” és „ha kívánja” kifejezések arra utalnak, hogy a fizetendő dömpingellenes vám összegének vitatása esetén a hat hónapos határidő nem folyik.

59 Az értelmező közlemény 6. lábjegyzetéből kitűnik, hogy míg a szóban forgó dömpingellenes váموkat nem fizették meg, az érintett importőrnek lehetősége van – azonban nem köteles – benyújtani egy visszatérítés iránti kérelmet. A Bizottság állításával ellentétben az említett lábjegyzet nem kizárólag azon esetekben alkalmazandó, amelyekben biztosítékot hoztak létre.

60 Márpedig a felperes előadja, hogy tiszteletben tartotta az alkalmazandó rendelkezéseket, amikor 2010. április 19-én nyújtotta be a 2005. évi adómegállapító határozatban megállapított dömpingellenes vámok visszatérítése iránti kérelmét, csatolva hozzá a vizsgálat felfüggesztése iránti kérelmet, mivel az említett váموkat még nem fizette meg.

61 Ezen okból a felperes kiemeli, hogy az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének második albekezdésében előírt határidő nem telhet le azelőtt, hogy szabályszerűen benyújthatna egy visszatérítés iránti kérelmet.

62 A Bizottság viszont úgy véli, hogy az értelmező közlemény világosan kimondta, hogy a visszatérítés iránti kérelem benyújtásának határideje azon időponttól számított hat hónap, hogy a dömpingellenes vám összegét jogszerűen megállapították.

- 63 Az értelmező közlemény 2.1. pontja b) alpontjának szövegét teljességében kell olvasni, vagyis a hozzá tartozó 6. lábjegyzettel együtt. Ebből a Bizottság szerint az következik, hogy amikor egy importőr vitatja az ügyletére kivetett dömpingellenes vám alkalmazását, az importőrnek hat hónapon belül a dömpingellenes vám visszatérítése iránti kérelmet, valamint a bizottsági vizsgálat addig történő felfüggesztése iránti kérelmet kell benyújtania, míg fény derül e vám kivethetőségének kérdésére.
- 64 Az értelmező közlemény 2.1. pontjának b) alpontja ugyanis lényegében azon helyzetre vonatkozik, amikor a dömpingellenes vám összege még nem lett jogszerűen megállapítva, és amikor az importőr biztosítékot nyújt addig, amíg ez meg nem történik. E közlemény 6. lábjegyzete olyan helyzetre vonatkozik, amelyben maga a Közösségi Vámkódex is előírja a biztosíték létrehozását.
- 65 Azon helyzetről van szó, amelyben az importőr a Közösségi Vámkódex 243. cikke értelmében a nemzeti hatóságokhoz jogorvoslati kérelmet nyújtott be a dömpingellenes vám jó és megfelelő alakban történő megállapításával szemben. Ugyanezen kódex 244. cikke úgy rendelkezik, hogy ha a nemzeti hatóságok kivételes esetben elrendelik a határozat végrehajtásának felfüggesztését, az biztosíték meglétéhez kell kötni. Az értelmező közlemény 6. lábjegyzete arra vonatkozik, hogy ebben a második esetben visszatérítés iránti kérelmet lehet benyújtani. Ez abból a tényből következik, hogy az említett közlemény 2.1. pontjának b) alpontjában szabályozott első esettel ellentétben a dömpingellenes vámot már jogszerűen megállapították. A Bizottság úgy érvel, hogy a „kell” és a „ha kívánja” kifejezések használatával azt kívánta kiemelni, hogy egyfelől a visszatérítés iránti kérelem benyújtása nem előfeltétele a nemzeti hatóságok előtti jogorvoslati kérelemnek, és másfelől az importőr dönti el, hogy benyújt-e ilyen kérelmet. E kifejezésekből nem lehet arra következtetni, hogy az importőr e határidő lejártát követően még érvényesen igényelhet visszatérítést.
- 66 A Bizottság szerint az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének első albekezdéséhez hasonlóan az értelmező közlemény 1. pontja, 2.1. pontjának b) alpontja, valamint 2.2. pontjának a) alpontja, melyekre a felperes támaszkodik, a visszatérítésnek csupán anyagi feltételeit fogalmazza meg. Ugyanis ésszerű, hogy egy adott összeget előbb meg kell fizetni ahhoz, hogy visszatéríthető legyen. A követendő eljárási szabályokat viszont az értelmező közlemény 2.6. pontjának a) alpontja és 3.1.3. pontja a) alpontjának második albekezdése határozza meg, mely rendelkezések címe „A betartandó határidők” és „A hat hónapos határidő”. Amennyiben e rendelkezések szerint „[a]z alaprendelet 11. cikke (8) bekezdése szerinti kérelmeket azon időponttól számított hat hónapon belül kell benyújtani, amikor az adott termékekre kivetendő dömpingellenes vámok összegét megállapították”, és „[e] hat hónapos határidőt akkor is tiszteletben kell tartani, ha a szóban forgó vámokat kivető rendelet a Törvényszék előtti kereset tárgyát képezi [...], vagy ha alkalmazását a nemzeti bíróságok vagy közigazgatási hatóságok előtt vitatják”, ezek megerősítik a végleges dömpingellenes vám összegének jogszerű megállapításától számított hat hónapos határidő jogilag kötelező mivoltát.
- 67 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében viszont valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (a Bíróság 292/82. sz. Merck-ügyben 1983. november 17-én hozott ítéletének [EBHT 1983., 3781. o.] 12. pontja). Következésképpen az értelmező közlemény 1. pontját, 2.1. pontjának b) alpontját, valamint 2.2. pontjának a) alpontját nem lehet önmagában értelmezni, hanem csak e közlemény többi rendelkezésének és az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének összefüggésében.
- 68 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a jogbiztonság elve mint alapvető uniós jogi elv többek között azt követeli meg, hogy a szabályozás egyértelmű és világos legyen, lehetővé téve azt, hogy a jogalanyok félreérthetőség nélkül megismerhessék jogukat és kötelezettségeiket, és ezeknek megfelelően járhassanak el. Így, amennyiben valamely jogszabály értelmét és hatályát illetően bizonyos fokú bizonytalanság merül fel, meg kell vizsgálni, hogy vajon a szóban forgó jogi aktus annyira

kétértelmű-e, hogy a jogalanyok emiatt nem tudják kielégítő bizonyossággal elosztatni az e szabály hatályát vagy tartalmát illető esetleges kétségeket (a Törvényszék T-216/05. sz., Mebrom kontra Bizottság ügyben 2007. május 22-én hozott ítéletének [EBHT 2007., II-1507. o.] 108. pontja).

- 69 Előzetesen emlékeztetni kell arra – amint már az első jogalap első kifogásának elemzése keretében megállapítást nyert –, hogy az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének a felperes által előterjesztett értelmezését el kell utasítani. Mindazonáltal azt is meg kell állapítani, hogy e rendelkezés, mely a megtámadott határozat jogi alapját képezi, tartalmaz bizonyos fokú bizonytalanságot a szóban forgó jogi aktus értelmét és hatályát illetően. A bizonytalanság ilyen foka a „megfizetett vámok” vagy „kivetett vámok”, illetve a „kivetendő végleges vámok”, melyek összegét „jogszerűen megállapították” kifejezések egy rendelkezésen belüli egyidejű használatából ered.
- 70 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság közleményeiben vagy értelmező közleményeiben szereplő iránymutatások a Bizottság tevékenysége átláthatóságának, előreláthatóságának és jogbiztonságának biztosítása érdekében kerülnek elfogadásra (a Bíróság C-270/11. sz., Bizottság kontra Svédország ügyben 2013. május 30-án hozott ítéletének 41. pontja).
- 71 A fenti 68. pontban hivatkozott Mebrom kontra Bizottság ügyben hozott ítéletből (109. pont) is kitűnik, hogy egy értelmező közlemény bizonyos körülmények között akadályozhatja a jogalanyokat abban, hogy kielégítő bizonyossággal tudják elosztatni az értelmezett jogi norma hatályát vagy tartalmát illető esetleges kétségeket.
- 72 A jelen ügyben az értelmező közlemény preambulumból kitűnik, hogy e közlemény célja az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdése alkalmazására vonatkozó iránymutatások meghatározása, és ennél fogva a visszatérítési eljárásban érdekelt felek tájékoztatása többek között azon feltételekről, melyeknek a kérelemnek meg kell felelnie. Tehát az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdése jogbiztonságának az említett felek javára történő megerősítésére került elfogadásra.
- 73 Amennyiben az értelmező közlemény azon gazdasági szereplőknek szól, akik nem kötelesek rendszeresen jogi segítséget igénybe venni a folyamatban lévő ügyleteikhez, alapvető fontosságú, hogy a benne foglalt, az alaprendelet 11. cikkének (8) bekezdésére vonatkozó értelmezés a lehető legvilágosabb és egyértelműbb kifejezésekkel történjen. Az említett közlemény célja és természete révén a rendelkezései olvasatának lehetővé kell tennie a körültekintően eljáró és tájékozott gazdasági szereplő számára, hogy egyértelműen megismerhesse jogait és kötelezettségeit, sőt, eloszlassa az esetleges kételyeket az említett szabályok hatályát vagy értelmét illetően.
- 74 Márpedig e feltételeknek nem tesz eleget az értelmező közlemény, amely ellentmondásos jelzéseket ad a dömpingellenes vám visszatérítése iránti kérelem benyújtásának feltételeit illetően.
- 75 A jelen ügyben az értelmező közlemény 2.6. pontjának a) alpontja lényegében előírja, hogy az alaprendelet 11. cikkének (8) bekezdése szerinti kérelmet azon időponttól számított hat hónapon belül kell benyújtani, hogy a dömpingellenes vám összegét jogszerűen megállapították.
- 76 Az értelmező közlemény 1. pontja – az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének első albekezdéséhez hasonlóan –, kizárólag azt jelzi, hogy visszatérítés tárgyát csak olyan összegek képezhetik, amelyeket már megfizettek (lásd a fenti 33. pontot). E rendelkezés ekképpen csupán a visszatérítés elvének és anyagi feltételeinek rögzítésére szorítkozik.
- 77 Mindazonáltal amennyiben az értelmező közlemény 2.1. pontjának b) alpontja és 2.2. pontjának a) alpontja úgy rendelkezik, hogy egyfelől csak azon ügyletek képezhetik visszatérítés iránti kérelem tárgyát, melyek tekintetében a dömpingellenes vámot teljes egészében megfizették, és másfelől, hogy olyan importőr kérheti a dömpingellenes vám visszatérítését, aki bizonyította, hogy azokat megfizette, akkor e rendelkezések ellentétesek az értelmező közlemény 2.6. pontjának a) alpontjával.

- 78 A felperes álláspontját alátámasztja az értelmező közlemény melléklete is, mely egy visszatérítés iránti kérelemmintát és emlékeztetőt tartalmaz, amennyiben úgy rendelkezik a „Minimális kötelező adatok” címszó alatt, hogy a visszatérítést igénylő nyilatkozik arról, hogy a visszatérítési kérelem tárgyát képező vámokat teljes egészében megfizette.
- 79 Az értelmező közlemény 6. lábjegyzetét illetően, melyre a felperes állításait kifejezetten alapozta, és mely úgy szól, hogy az importőrnek, ha kívánja, hat hónapon belül be „kell” nyújtania, és nem „köteles” benyújtani a dömpingellenes vám visszatérítése iránti kérelmet, valamint a bizottsági vizsgálat addig való felfüggesztése iránti kérelmet, míg fény nem derül e vám kivethetőségének kérdésére, amennyiben vitatja az ügyletére vagy ügyleteire kivetett dömpingellenes vám alkalmazását, függetlenül attól, hogy e kereset felfüggeszti-e e vámok megfizetését, e lábjegyzet nem érthető úgy önmagában, mint ami az ilyen helyzetben lévő importőrt arra kötelezi, hogy a dömpingellenes vám összegének jogszerű megállapításától számított hat hónapon belül kérelmet nyújtson be. Ellentétes tehát az értelmező közlemény 2.6. pontjának a) alpontjával.
- 80 Mindazonáltal, mivel az értelmező közlemény 2. pontjának első mondatából következik, hogy e pont egésze az említett közlemény 3. pontjában kifejtett visszatérítési eljárás összefoglalása, a közlemény 6. lábjegyzetét a 3.1.3. pontja a) alpontjának második albekezdése fényében kell értelmezni, mely szintén olyan helyzetre vonatkozik, melyben a fizetendő dömpingellenes vám összegét a nemzeti hatóságok előtt vitatják. E rendelkezés azonban kifejti, hogy az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének második albekezdésében meghatározott hat hónapos határidőt ilyen esetben is be kell tartani.
- 81 Azonban az értelmező közlemény 3.1.3. pontja a) alpontjának harmadik és negyedik albekezdése értelmében a kérelmeknek meg kell felelniük az ugyanezen közlemény 3.1.1. pontjában meghatározott valamennyi feltételnek a dömpingellenes vám összegének jogszerű megállapításától számított hat hónapon belül. Márpedig amennyiben a 3.1.1. pont i) és ii) alpontja értelmében a visszatérítést kérelmezőnek kérelmében nyilatkozatot kell tennie, mely szerint teljes egészében megfizette azon dömpingellenes vám összegét, melynek visszatérítését kéri, az ilyen kérelem elfogadhatósága voltaképpen a szóban forgó dömpingellenes vámnak az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének második albekezdésében előírt határidőn belül történő megfizetésétől függ. E kötelezettség nem felel meg sem az utóbbi rendelkezésnek, sem az értelmező közlemény 2.6. pontja a) alpontjának, és egyébként teljesítése lehetetlen lenne egy olyan importőr számára, aki a nemzeti hatóságok által a Közösségi Vámkódex alkalmazásában elfogadott adómegállapító határozat végrehajtásának felfüggesztését kívánja elérni. Ez utóbbi intézkedés hatékony érvényesülésének biztosítása érdekében a dömpingellenes vám visszatérítése iránti kérelem benyújtásának határideje csak attól az időponttól számítható, amikortól az érdekelt köteles a szóban forgó dömpingellenes vámot megfizetni.
- 82 Következésképpen az értelmező közlemény 6. lábjegyzete a 3.1.3. pontja a) alpontjának harmadik albekezdésével együtt olvasva ellentétes a közlemény 2.6. pontjának a) alpontjával.
- 83 Következésképpen az értelmező közlemény, annak ellenére, hogy a célja a gazdasági szereplők számára a dömpingellenes vámok visszatérítési eljárásának megvilágítása, és ezzel a jogbiztonságuk megerősítése, ezzel ellentétes hatást ér el (lásd ebben az értelemben a Bíróság 40/73-48/73., 50/73., 54/73-56/73., 111/73., 113/73. és 114/73. sz., Suiker Unie és társai kontra Bizottság ügyben 1975. december 16-án hozott ítéletének [EBHT 1975., 1663. o.] 556. és 557. pontját). Így az olyan gazdasági szereplőkben, mint a felperes, akik e közleményhez fordulnak a folyó ügyleteiket illetően, e közlemény olvasata során jogos kétségek merülnek fel az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének helyes értelmezését illetően.
- 84 Végül a fenti 83. pontban kifejtett következtetést megerősítik az értelmező közlemény bizonyos rendelkezéseinek inkoherenciájára vonatkozóan a Törvényszék által feltett kérdésekre a tárgyalás során a Bizottság által adott válaszok, melyekben lényegében elismerte, hogy e közlemény megszövegezése jobb is lehetett volna.

- 85 A jogbiztonság elvének megsértésére alapított kifogás következképpen megalapozott.
- 86 Anélkül, hogy szükséges lenne megvizsgálni a többi kifogást, a második jogalapnak helyt kell adni, és ennek következtében meg kell semmisíteni a megtámadott határozatot.

A költségekről

- 87 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság peresztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék megsemmisíti a Kínai Népköztársaságból és Tajvanból származó, rozsdamentes acélból készült rögzítőelemek után fizetett dömpingellenes vámok visszatérítése iránti kérelemmel kapcsolatos 2011. december 13-i C(2011) 9112 végleges bizottsági határozatot.**
- 2) **Az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. február 12-i nyilvános ülésen.

Aláírások